Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXX — Wydana i rozesłana dnia 5. grudnia 1914.

331.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 30. listopada 1914,

dotyczące warunków przesyłki dla pakietów poczty polowej.

Artykuł I.

W porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny ustanawia się dla przesyłki pakietów poczty polowej następujące szczególne postanowienia:

1. Pakiety poczty polowej nie mogą przekraczać wagi 5 *kg* i objętości 60 *cm* w każdym kierunku.

2. Pakiety poczty polowej mogą zawierać:

a) Przedmioty uzbrojenia i ubrania.

b) Środki żywności i użytkowe, które nie podlegają zepsuciu, jak mięso wędzone, kiełbasy suche, salami, sery twarde, suchary, herbatniki, czekoladę, herbatę, konserwy w blaszanych puszkach zalutowanych.

c) Cygara, papierosy i tytoń, fajki i cygarniczki, jakoteż cerowe lub żelazne zapalniczki z lontem.

Urzędy pocztowe są uprawnione do badania zawartości w poszczególnych przypadkach.

3. Opakowanie musi być szczególnie trwałe; w szczególności obowiązują postanowienia następujące:

a) Do zewnętrznego opakowania wolno używać tylko płótna nawoskowanego (z stroną szorstką na zewnątrz), materyi nieprzemakalnych lub silnych skrzyń drewnianych. Nie wolno używać skrzynek, ulegających załamywaniu kartonów pocztowych tudzież opakowań z papieru.

b) Opakowanie, sporządzone z materyi, należy zeszyć, skrzynie zaś dobrze zabić gwoździami.

c) Przedmioty, ulegające łatwo zgnieceniu, jak suchary, herbatniki itp. należy zapakowywać tylko w skrzynie.

d) Wszystkie pakiety należy związać naokoło sznurem, co ułatwia ich ujęcie i przynoszenie.

4. *a)* Adres musi się umieścić bezpośrednio na opakowaniu. Na skrzyniach należy go napisać atramentem, ołówkiem atramentowym (po zwilżeniu miejsca, przeznaczonego na napis) lub farbą na nakrywce. Przy innych pakietach musi się go napisać albo na opakowaniu zewnętrznem albo też przyszyć do tego opakowania. Wyjątkowo można także przytwierdzić adres za pomocą przywieszki z skóry lub płótna; adresy wiszące z papieru lub tektury są niedozwolone.

b) Na pakiecie należy po lewej stronie u góry lub z boku wyszczególnić imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania (mieszkanie) wysyłającego, po prawej stronie u góry napisać zaś słowo „poczta polowa“.

c) Adres odbiorcy ma zawierać:

Imię i nazwisko, stopień wojskowy, oddział wojska, poddział i jako miejscowość przeznaczenia numer urzędu poczty polowej.

d) Odpis dokładnego adresu należy włożyć do pakietu; zamiast takiego odpisu można włożyć także list do odbiorcy pakietu, zawierający jego dokładny adres.

5. Nie wolno podawać wartości lub stawiać żądania co do szczególnego postępowania z przesyłką jak ściągnięcia kwoty powziątkowej, doręczania przez umyślnego posłańca, doręczenia do rąk własnych, recepisu zwrotnego.

6. Adres przesyłkowy należy wypełnić stosownie do przepisu. Na lewym odcinku adresu przesyłkowego wolno podać tylko imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania (mieszkanie) wysyłającego. Nie wolno na odcinku umieszczać pisemnych dat.

7. Pakiety poczty polowej podlegają przymusowi opłaty porta pocztowego. Za każdy pakiet należy uiścić jednolitą należytość, wynoszącą 60 halerzy, przez nalepienie pocztowych znaczków wartościowych na adresie przesyłkowym.

8. Pakiety poczty polowej przyjmuje się tylko na własne niebezpieczeństwo wysyłającego. Nie uiści się wynagrodzenia za utratę, ubytek lub uszkodzenie. Nie można podnosić roszczenia o wynagrodzenie ani wobec poczty ani też wobec administracyi wojskowej.

Uwagę „na własne niebezpieczeństwo“ należy umieścić także na adresie przesyłkowym.

9. Nie zwraca się pakietów poczty polowej, których z jakiegokolwiek powodu nie można doręczyć w polu, na przykład pakietów mylnie adresowanych lub pozostałych bez adresu, a niemających adresu załączonego, tudzież pakietów, których adresaci w chwili dojścia pakietu nie znajdują się już więcej w oddziale wojska z powodu zagubienia się, śmierci, zranienia lub zachorowania. Zawartość takich pakietów rozdziela komenda oddziału potrzebującym osobom, należącym do stanu szeregowców. Wysyłający nie ma prawa do odszkodowania.

10. Okres czasu, przez który dozwala się przesyłania pakietów poczty polowej, tudzież zakłady poczty polowej, do których zezwala się na obrót pakietów poczty polowej, poda się w każdym poszczególnym wypadku w sposób odpowiedni do wiadomości.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Schuster włr.

332.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 2. grudnia 1914,

którem zmienia się częściowo rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. sierpnia 1907, Dz. u. p. Nr. 203, dotyczące wypłacania płatnych miesięcznie z góry poborów służbowych cywilnych funkcyonaryuszy państwowych, jeżeli dzień zapadłości przypada na niedzielę.

W miejsce § 1., ustęp 2., rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 15. sierpnia 1907, Dz. u. p. Nr. 203, ma wejść postanowienie następujące:

„Wyjątek stanowi rata poborowa, płatna w dniu 1. lipca, której nie wolno wypłacić przed tym dniem. Ratę poborową, płatną w dniu 1. stycznia, należy wypłacić w dniu 31. grudnia roku poprzedniego a, jeżeli ten dzień przypada na niedzielę, już w dniu 30. grudnia.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh włr.	**Georgi** włr.
Hochenburger włr.	**Heinold** włr.
Forster włr.	**Hussarek** włr.
Trnka włr.	**Schuster** włr.
Zenker włr.	**Engel** włr.

Morawski włr.

333.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. grudnia 1914

celem wykonania § 26., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 321, w sprawie odroczenia zapłaty prawnoprywatnych wierzytelności pieniężnych.

Celem wykonania § 26., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 321, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Protesty wekslowe i czekowe, które się zakłada z powodu zaniedbania uiszczenia zapłaty częściowej są według § 26., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego tylko wtedy uwolnione od należytości według pozycyi taryfowej 116., lit. *g)* lub *a)*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, jeżeli należytość za protest uiszczono już zgodnie z przepisami przy podniesieniu protestu z powodu zaniedbania uiszczenia jednej z poprzednich zapłat częściowych.

§ 2.

Organ protestujący ma założyć protest nieostemplowany, jeżeli jest mu wiadomem z jego własnych zapisków lub udowodnionem zostanie przez stronę, iż należytość za protest już poprzednio uiszczono. Należy to udowodnić z reguły przez przedłożenie ostemplowanego według przepisu protestu, założonego z powodu zaniedbania uiszczenia poprzedniej zapłaty częściowej, lub przez wolne od stempla poświadczenie, wystawione przez ten organ, który ten poprzedni protest założył, w sprawie zgodnego z przepisem ostemplowania poprzedniego protestu. Tego rodzaju poświadczenie można udzielić albo przez umieszczenie je na samym wekslu lub czeku, alboteż dokumentem osobnym, w którym podać należy sumę wekslową lub czekową, wysokość zapłaty częściowej, do której odnosi się protest z powodu zaniedbania jej uiszczenia, tudzież wysokość należytości stemplowej, uiszczonej za ten protest. Organ protestujący winien na proteście, który wygotować należy jako wolny od stempla, zanotować w miejscu, w którem pozatem umieszcza się znaczek stemplowy, iż strona wykazała, że poprzedni protest częściowy został stosownie do przepisu ostemplowany i że wobec tego uzasadnione jest uwolnienie od należytości stemplowej według § 26., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 321.

§ 3.

Jeżeli nie można przedłożyć dowodu w sposób w §. 2. wymieniony, wówczas można wygotować protest nieostemplowany; w takim razie winien organ protestujący zaopatrzyć protest w miejscu, na którem pozatem umieszcza się znaczek stemplowy, następującą uwagę: „Po myśli § 26., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 321, nieostemplowany, ponieważ według podania strony protest, założony z powodu zaniedbania uiszczenia poprzedniej zapłaty częściowej, został ostemplowany stosownie do przepisu.“

Na wezwanie władzy skarbowej winna strona wykazać dodatkowo lub przynajmniej uprawdopodobnić w sposób odpowiedni (na przykład w drodze wymiany pism), iż zadość uczyniono warunkowi, wymienionemu w § 1., w razie przeciwnym należy pobrać w kwocie pojedyńczej należytość według pozycyi taryfowej 116., lit. *g)* lub *a)* ustawy, z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

§ 4.

Notaryusze winni w swych rejestrach protestów uwidocznić, które protesty przez nich założone wygotowano nieostemplowane według § 1. rozporządzenia niniejszego, przyczem należy z krótkiem odwołaniem się na dotyczące postanowienie niniejszego rozporządzenia podać, czy zachowano sposób postępowania według § 2., czy według § 3. rozporządzenia niniejszego.

§ 5.

Podania i protokoły, których celem jest udowodnić wymogi dla uwolnienia od należytości według § 26., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego, są wolne od stempli według pozycyi taryfowej 44., lit. *q*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89. Załączniki takich podań i protokoły nie podlegają według pozycyi taryfowej 20. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, stemplom, które opłacać należy od załączników.

Engel włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,

także w roku 1915. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1915** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniem złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K	20 h	Rocznik 1871 za	4 K	— h	Rocznik 1893 za	6 K	— h
„ 1850 „	10 „	50 „	„ 1872 „	6 „	40 „	„ 1894 „	6 „	— „
„ 1851 „	2 „	60 „	„ 1873 „	6 „	60 „	„ 1895 „	7 „	— „
„ 1852 „	5 „	20 „	„ 1874 „	4 „	60 „	„ 1896 „	7 „	— „
„ 1853 „	6 „	30 „	„ 1875 „	4 „	— „	„ 1897 „	15 „	— „
„ 1854 „	8 „	40 „	„ 1876 „	3 „	— „	„ 1898 „	6 „	— „
„ 1855 „	4 „	70 „	„ 1877 „	2 „	— „	„ 1899 „	10 „	— „
„ 1856 „	4 „	90 „	„ 1878 „	4 „	60 „	„ 1900 „	7 „	— „
„ 1857 „	5 „	70 „	„ 1879 „	4 „	60 „	„ 1901 „	6 „	— „
„ 1858 „	4 „	80 „	„ 1880 „	4 „	40 „	„ 1902 „	7 „	50 „
„ 1859 „	4 „	— „	„ 1881 „	4 „	40 „	„ 1903 „	9 „	— „
„ 1860 „	3 „	40 „	„ 1882 „	6 „	— „	„ 1904 „	5 „	— „
„ 1861 „	3 „	— „	„ 1883 „	5 „	— „	„ 1905 „	6 „	— „
„ 1862 „	2 „	80 „	„ 1884 „	5 „	— „	„ 1906 „	12 „	— „
„ 1863 „	2 „	80 „	„ 1885 „	3 „	60 „	„ 1907 „	13 „	— „
„ 1864 „	2 „	80 „	„ 1886 „	4 „	60 „	„ 1908 „	9 „	— „
„ 1865 „	4 „	— „	„ 1887 „	5 „	— „	„ 1909 „	8 „	50 „
„ 1866 „	4 „	40 „	„ 1888 „	8 „	40 „	„ 1910 „	8 „	40 „
„ 1867 „	4 „	— „	„ 1889 „	6 „	— „	„ 1911 „	7 „	— „
„ 1868 „	4 „	— „	„ 1890 „	5 „	40 „	„ 1912 „	12 „	50 „
„ 1869 „	6 „	— „	„ 1891 „	6 „	— „	„ 1913 „	9 „	50 „
„ 1870 „	2 „	80 „	„ 1892 „	10 „	— „			

Cenę sprzedaży rocznika 1914 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1915.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **w stanie wadliwym,** należy reklamować najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy **od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy **od roku 1870. są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.